

ჩა ზვრილე სერუსალემელი

სოვნამ წმილათა სამშუალთამ*

ოლო ნეტარი **სლენე** დედოფალი სავე იყო იმართისა მიმართ სარწმუნოებითა და იყო წადიერ საღმრთოთა **ჩიგნთა** კითხვად, ძუელთა და ახალთა აღთქუმათა გამოეძიებდა, უფროსად შესძინა გულს-მოდგინედ ძიებად სამშუალთა მათ **ჯუარისათა**, რომლითა უკეთურთა **ჭურიათა** შაცხოვარი შემშუალეს.

შოუნოდა **სუდას**, რომელსა ეწოდა **ზვრიაკოს**, და ჰრქუა მას: «ძელისა მისთვის **ჯუარისა** აღესრულა ჩემი წადილი, ხოლო რომელ-იგი **ჯუარსა** მას ზედა დაემშუალნეს სამშუალნი მათნი, გულსა შიდა მიც იჭვ და ან არა დავსცხრე, ვიდრე არა მაგისიცა ნებად აღმისრულოს იმერთმან, და შე-ვე ღა-სძინე და ევედრე **აფალსა** მათთვის».

ხოლო წმიდა **ზვრიაკოს** ეპისკოპოსი მივიდა **ცხემისა** ადგილსა და ერთბამად მის თანა ძმანი მრავალნი, რომელნი-იგი **აფალსა** ჩუენსა **სესუ ჟრისტესა** ესვიდეს **ჯუარისა** პოვნისათვს, და მკუდარსა მას ზედა რომელ სასწაული იქმნა, აღიხილნა თუალნი ზეცად და ჯელნი, ერთბამად იცემდა მკერდსა, ღალადებდა გულს-მოდგინედ **აფლისა** მიმართ და აღიარებდა პირველთა მათ უმეცრებათა თვსთა და ჰნატრიდა ყოველთა მორწმუნეთა ჟრისტესთა.

ხოლო ვითარ მყოვარ ჟამ გულს-მოდგინედ ილოცვიდა, რაათამცა გამოჩნდა ეგვეითარი რად ნიში, ვითარცა **ჯუარსა** მას ზედა, ეგრეცა სამშუალთა. **შა** აღსრულებასა ოდენ ლოცვისასა, ვითარმცა თქუა ამენ და იყო ესე-ვითარი ნიში, რომელ-იგი ყოველთა მათ თანამდგომთა იხილეს: ნათელი ელვარც ადგილსა მას გამობრწყინდა, სადაცა პატიოსანი **ჯუარი** იპოვა, რომელი ყოველთა შეუორგულებელად გურწმენა და ვთქუთ: «ან გვცნობიეს, რომლისა მიმართცა გურწმენა».

შა მეყსეულად გამოჩნდეს სამშუალნი იგი, რომელ-იგი **აფლისა** **სესუს** ჯელთა დაემშუალნეს, უბრწყინვალესნი ოქროსა, ქუეყანასა ზედა. **შოიხუნა** იგინი **სუდა** და მი-

უთუალნა **სლენე** დედოფალსა.

შაშინ მუჭლთ-მოდრეკით თაყუანის-სცა მათ დედოფალმან. **სლიესო** სიბრძნითა იმართისათა დედოფალი იგი და გულს-მოდგინედ სამშუალთა მათთვის განიზრახვიდა, რაათამცა რად ყვნა სამშუალნი იგი. **ხოლო** შე-ვე ღა-სძინა სიმართლისა გზად გამოკულევად, და მადლმან **სულისა** **ჩმიდისამან** გულისხმა-უყო გონებასა მისსა წინაწარცა მრავლით ჟამით უწყებული იგი. **შოუნოდა** კაცსა ერთსა სარწმუნოსა და გონიერსა, რომელი წინააღმდეგ მრავალთაგან მართლად ნოდებულ იყო, და ჰრქუა მას: «დაჯედ აქა წინაშე თუალთა ჩემთა და შექმნენ სამშუალნი ესე შუად აღვრისა ჰუნი-სათვს მეფისა, რაათა იყოს ისრის ჭურ ყოველთათვს, მტერთა ძლევად მის მიერ მეფე, დასამშუდებელად ბრძოლისა, რაათა აღესრულოს თქუმული იგი წინაწარმეტყუელისა მიერ: «და იყოს მას დღესა შინა, რომელი აღვრთა მათ ცხენისათა იყოს, წმიდა **აფლისა** ნოდებულ იყოს» (ზაქ. 14, 29).

ხოლო იმართის მოყუარვ **სლენე** დედოფალი სარწმუნოებითა **აფლისა** ჩუენისა **სესუ ჟრისტეს** სითა განმტკიცებულ იყო **სერუსალემს** შინა. **ჟოველივე** აღასრულა, დევნულებით **ჭურიანი** განასხნა; რომელ-იგი ურწმუნო იქმნენ, განიდევენეს **სურიასტანით** და იმართის მოყუარემან დედოფალმან ამცნო მამათა და დედათა აღსრულებად დღესასწაული **სატიოსნისა** **ჯუარისა** თუესა ვარდობისასა, მეათესა დღესა, რომელნი ვაჟსენებთ დღესასწაულსა **ჯუარისასა** და ღირს ვიქმნენით ზიარ ყოფად ნაწილსა მას **შარიაშისსა**.

შა მადლი დიდი მოეცა წმიდასა მას ეპისკოპოსსა და ლოცვითა გუნდები ეშმაკთა განასხნა და სნეულთა ჰკურნებდა.

ხოლო აღესრულების საჟსენებელი **სატიოსნისა** **ჯუარისა** თთუესა ვარდობისასა ორას და სამ წლისა შემდგომად **სმალლებისა** სადიდებელად **შამისა** და **ძისა** და **ჩმიდისა** **სულისა**, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. **სმენ**.

* სინური მრავალთავი 864 წლისა, რედ. აკ. შანიძე, თბ., 1959. გვ. 243-244.